

NAPREJ

Glasilno Socialistične stranke Jugoslavije.

UMOR RATHENAU.

Preteklo soboto, 24. t. m. so ob 9. do pooldne ustrelili trije elegantni možje nemškega zunanjega ministra dr. Rathenaua, ki je bil s svojim avtomobilom ravno na potu v palačo zunanjega ministrstva. Minister je smrtno zadet izdihnil, morilci pa so pobegnili z avtomobilom tako hitro, da je izginila vsaka sled za njimi. Ker so bile krogle izstreljene iz avtomatične brzostrelne pištole, sodijo, da so atentat izvršili bivši oficirji. Vsa nemška javnost živi sedaj pod utisom, da je umor zakrivil hujšajoči govor nacionalističnega voditelja Helffericha, ki je očital Rathenau-u, da je upropastil Nemčijo. V parlamentu je zaradi tega dejstva prišlo do burnih scen in kakor poročajo iz Berlina, se pripravljajo v celi Nemčiji na protestno generalno stavko.

Umor Erzbergerja v zadnjem času, atentat na Scheidemanna in sedaj smrt Walterja Rathenaua, dokazuje, da se pojavlja vedno močnejše reakcija ki se nikakor ne more uživeti v današnje stanje Nemčije. Rathenau je bil namreč človek izrednih zmožnosti. Njegov oče Emil je bil ustanovitelj znanega podjetja »Allgemeine Elektrizität Werke«, poleg tega pa se je odlikoval na polju industrije aluminija. Walter Rathenau sam je bil dolgo časa ravnatelj tega podjetja. Ko se je pričela vojna, ga je nemška vlada poklicala kot znanega organizatoričnega veljaka v urad za nabavo surovin, ki se je posebno izkazal v najhujših dneh angleške blokade. Kot tak je bil seveda poučen v vseh podrobnostih in zato je vzbudila njegova brošura »Der Kaiser«, kakor hitro je iz-

šla, velikansko senzacija. Zakaj v tej brošuri je ostro obsodil politiko nemške vlade in še posebej monarhistično Nemčijo. V nemški povojni politiki je mahoma zavzel zelo važno mesto in je sodeloval na neštetihih sestankih z državnikij antante v Londonu, Spau, Brusleju in Wiesbadenu, kjer je sklenil s francoskim ministrom za obnovo, Loucheurom, sporazum o reparacijah v naravi, s čimer je postavil celi problem na stvarno stališče. Ob priliki rekonstrukcije Wirthovega kabineta je prevzel vodstvo nemške zunanje politike. Zastopal je Nemčijo v Genovi, kjer je sklenil s sovjetsko delegacijo nemško-rusko pogodbo, ki je vrgla militaristično Francijo skoro v nezavest, ravnotako pa sploh vse imperialistične države. Časopisje v teh državah je pričelo ostro napadati Rathenaua, češ, da je nemško-ruska pogodba kardinalna napaka nemške politike. Poleg tega so ga pričeli napadati zaradi njegovih socialističnih misli, ki so razvidne že v brošuri »Der Kaiser«, ko pravi: »Mi gremo nasproti novemu človečanstvu. Samo na stališču temeljitih socialnih preureditev more priti Nemčija do mira.« Vse to je povzročilo, da je pričela zadobivati reakcija vedno močnejše oblike, dokler se ni hončno izvršil umor. Toda morilci so se zmotili, Rathenaua so sicer ubili, niso pa ubili napredka, ki je določen po strogih zakonih razvoja. Prebivalstvo v vseh državah koraka namreč nehote v družbo bodočnosti, in sicer socialistično, pa če tudi pade v tej ali oni državi mož, ki je naravnal državno krmilo v to smer.

+ Nemški zunanji minister dr. Rathenau ustreljen. 24. t. m. se je peljal v avtomobilu v zunanje ministrstvo. Med vožnjo je ustavljal avto drug avto, odkoder je padlo zaporedoma šest strelcev. Minister dr. Rathenau je obležal na mestu mrtev. Morilci so pobegnili. Dr. Rathenau je zastopal Nemčijo tudi v Genovi. Pogodba Nemčije z Rusijo je tudi v velikem njegovu delu. Očitno je izzvala njegova politika treznega gospodarskega razvoja hudo nasprotstvo pri Vsenemcih, po domače zastopnikih težke železne industrije, ki se bojijo, da ne bo več toliko naročil na orožje. In res je pred par dnevi v nemškem parlamentu znani nemški imperialist dr. Helfferich Rathenaua silno napadal, češ, da tira Nemčijo v prepad. Razumljivo vlada sedaj proti nemškim velenarodnjakarjem Helfferichom, Ludendorffom, Hindenburgom in drugim takim patrijotom velikansko razburjenje.

+ Mednarodno delavsko posojilo za sovjetsko Rusijo. Delavski mednarodni pomožni odbor, ki se trudi, da olajša položaj ruskih kmetov in delavcev, prizadejih vsled lakote, je izdelal načrt za delavsko posojilo sovjetski Rusiji v vseh drža-

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6-I.

Naslov za dopise: Ljubljana pošt. pred. 168. Tel. int. št. 312. Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 10 Din, za inozemstvo 20 Din. Oglasi: prostor 1 × 55 mm 80 p.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštine proste.

vah. Posojilo bodo porabili za gradnjo novih tovarn v Rusiji na temelju koncesij, katere je dala sovjetska vlada temu odboru. Za posojilo jamči sovjetska Rusija. Podrobnosti načrta so izdelali na konferenci v Berlinu 21. t. m.

+ Ruski proces. Zagovorniki obtoženih ruskih socialnih revolucionarjev so z odobrenjem obtožencev zapustili Rusijo in so izdali sledeči proglas na delavstvo celega sveta: 1. Vrhovni ruski revolucionarski tribunal ignorira berlinska zatrdila. 2. Zastopniki sovjetske Rusije so izjavili, da berlinski sklepi za nje niso obvezni. 3. Buharin, zastopnik III. Internacionale, je izjavil, da berlinske pogodbe ne priznajo. Vsled tega so življenja ruskih socialnih revolucionarjev v nevarnosti. Zato pozivamo delavce celega sveta, protestirajte proti vsaki smrtni kazni!

+ Moskovski proces proti socialistom zavzema vedno večje posledice. Kakor smo že poročali, so inozemski zagovorniki odložili zagovorništvu zaradi nasilnega vedenja boljševiške sodne uprave. Ko se je to razvedelo, je prišlo do silnih demonstracij v Moskvi. Ljudstvo — tudi boljševiško — obsoja pač krivico in nasilje. Mogoče bodo te demonstracije streznille zagrizence. Želeti bi bilo to, kajti s političnimi obsodbami se ni vzdržal še noben sistem in tudi boljševiški se ne bo. Tem hujše pa bi učinkovala obsodba socialistov v Moskvi na razpoloženje med svetovnim proletariatom. Poglobilo bi le nasprotstvo in upi na zblizanje bi bili zadušeni za dolgo dobo.

+ Vojaki gospodarske fronte. V Rusijo prihajajo ameriški delavci, katere pozdravljajo kot vojake, ki prihajajo, da gredo na gospodarsko fronto. Povsod, kamor pridejo jih pozdravljajo z velikanskim navdušenjem. Nekatere skupine so že pričele kopati premog, delati v tovarnah za izdelovanje strojev, sekati les v šumah in obdelavati polje. Primanjkujejo le še rudarji, strojniki in jeklarski delavci.

+ Mednarodni mladinski dan članov strank dunajske internacionale se vrši te dni na Dunaju. Te prireditve se udeležijo delegati iz Nemčije, Češke, Rusije, Poljske in Rumunije.

+ Angleška zbornica se je izrekla proti angleškemu protektoratu nad Palestino. Ali so se spametovali ali je grozdje prekislo?

NARODNA SKUPŠČINA.

23. junija. Narodna skupščina je pričela razpravo o državnem proračunu za leto 1922. Mogoče pridemo na ta način enkrat do jasnega upogleda v naše državne finance. Dosedaj so delali kar na hitro po dvanajstinah.

24. junija. Minister dr. Kumanudi je podal ekspozice k proračunu. Proračun izkazuje 5 in pol milijard Din potrebščin, ki bodo baje pokrite z dohodki. Posrečilo se je to z redukcijo uradništva (9996 oseb)

Politične vesti.

+ Železničarjem se vendar poviša kilometraž. Finančni odbor je sprejel uredbo o povišanju kilometraže strojnemu in voznemu osebju. Povišanje kilometraže je določeno za 120 do 150 odstotkov. Ker bo znašala potrebščina na leto samo 12 milijonov dinarjev in je pri teh 12 milijonih tudi mišljeno povišanje osebnih draginskih doklad za delavce, potem ne bo veliko odpadlo na posameznika. Kaplja v morje. Železničarji bodo morali začeti resno strinjati svoje vrste v enotno fronto po celi Jugoslaviji, sicer jih ne bo kapitalizem tako izžemal kakor jih sedaj, temveč jih bo vse drugače.

+ Boj za kruh prometnih nastavljenec v Avstriji. Ker vlada ni hotela ugoditi upravičenim zahtevam stradajočih prometnih udeležencev, je izbruhnila stavka po celi državi. Ustavljen je ves telefonski in železniški promet. Z Jugoslavijo je trenutno vsak promet ustavljen. — Povsod same stavke, večni boji za grizljaj kruha. Kdaj bo konec tega ogabnega boja. Prej ne, dokler ne bo dobil vsakdo za pošteno delo tudi pošteno existenco.

ČUDNA DOMISLJAVOST.

(Ta dopis je eden izmed neštetihi, ki nam prihajajo dan za dnem).

Kot član SSJ, akoravno mlad, kakor nam predbacivajo nekateri »nadsodrugci«, se smatram za dolžnega, da povem k zadnjim vestem o »rakolu« v stranki svoje mnenje. Vnaprej povem, da mnogo skušenj nimam, toda tiste, ki sem si jih pridobil, so na tako dobri podlagi, da se ne bom dal nikdar omamiti od sovražnikov delavskega napredka. Ne vem n. pr., koliko koristi imej naše članstvo, če sklenejo nekateri lahkomišljeni izdajati tu nov delavski socialistični list, tam družega itd., namesto da se to, kar že imamo, dvigne in razširi med našim delavnim ljudstvom in mu tako služilo za dobro in zdravo duševno hrano. Čisto razumljivo pa je, da kjer vlada pravica in poštenost, ne more obenem vladati zloraba. Zato ne bo ugajala pravica tistim, ki nimajo pravega interesa za napredek delovnega ljudstva iz izkoriščanja, ampak mislijo le bolj za posameznika. Sovražiti začno pravico in posebno že radi tega, ker ta stroga pravica vse one, ki hočejo namenoma delati napačno, jako strogo sodi in uporablja najstrožje sredstvo — izključitev iz stranke. To pa je za prizadete skoro preveč; potrebujejo zagovornike, da bodo zagovarjali nepravico in politično nemoralno obnašanje posameznikov. Takšen zagovornik se danes sveti v obliki »Zarje«. Prav krasno ime zarja! Saj strmi vse zatirano ljudstvo proti zarji — svobode. Ali ta zarja ima le lepo ime. Za vse drugo pa, kar prinaša, naj bi se vsaj nekoliko sramovali tisti, ki se vrtijo okoli tega lista in ki se še celo trkajo po prsih, češ, da so delavski zastopniki. Če so prišli do lepih in dobrih služb potom delavskih organizacij, menda potem še niso delavski zastopniki!

Popolnoma zastoj je, ako nameravajo plašiti člane SSJ, orožja imamo dovolj. Če bi se ga hoteli posluževati, toda ne rabimo ga, kajti naše resno članstvo se dobro spominja časov, ko je moralo prenašati hude rane, dobljene od nepremišljenega in netaktičnega delovanja par posameznikov. Članstvo itak ni imelo takrat druge pravice, nego molčati. Prav nič se danes ne čudim, kako je prišlo do tistega velikega razkola v naši stranki pred državnozbornimi volitvami in nič ne dvomim, kdo je bil kriv tistega. Danes pa to ne sme več biti, proletariat je dovolj tepen in razkosan. Združili bomo ves proletariat v močne organizacije, izčistili vsognilobo ter ustvarili zdravo in močno organizacijo delovnega ljudstva.

Ljudstvo, ti, ki garaš in delaš in vzdržuješ vse v državi, spoznaj položaj, v katerem se nahajaš; ali hočeš še naprej trpeti krivico ali napovedati boj vsemu, kar je škodljivo našemu razvoju? Ali se odločiš za enotnost ali za posamezne dele? Za zmago treba enotne fronte! In v tej enotni fronti mora veljati: red in disciplina! Ali si upa kdo trditi drugače?

Rudolf Čebular.

ŠTEVILO IZSELJENCEV V AMERIKO PADA.

Med vojno je dokaj delavcev zapustilo Ameriko in odšlo na bojišča. Ko je nastalo premirje, se je ameriški kapitalizem prestrašil evropskih delavcev, češ, da so prepojeni z različnimi prevratnimi idejami. In hitro je bil sprejet zakon, ki omejuje izseljevanje v Združene države. To pa ima že posledice. Jeklarski trusti že govore o pomanjkanju delavstva. Ka-

ko je to mogoče, saj vendar vemo, da vlada tam velika brezposelnost? Razumeli bomo pa to, če pomislimo, da manjka le takih delavcev, ki bi delali napol zastoj. Pred vojno je bilo treba jeklarskim baronom samo svoje agente poslati v Evropo in so ti hitro nalovili dovolj takih delavcev, ki še niso znali ceniti vrednosti svojega dela.

Vojna pa je ljudstvo tudi v Evropi stregnila. Delavno ljudstvo spoznava, da tudi Amerika ni dežela, kjer se cedi med in mleko, ampak da je delavec povsod izkoriščen, kjer je v veljavi kapitalistični družabni red. Izseljeniški zakon je zato udarec v vodo in ameriški trusti bodo morali kmalu deliti premije za tiste, ki bi hoteli priti delat v Ameriko za mezdo, katero ameriško organizirano delavstvo kot sramotno nizko odklanja. Tako vidimo, da ima Nemčija pravico poslati vsako leto v Združene države 68.000 izseljenikov, a poslala jih je le nekaj nad 15.000. Podobno razmerje je pri drugih državah. Kako pa je z Jugoslavijo. Bojimo se, da polaga ona še vedno poleg Poljske razmeroma največji odstotek žrtev v žrelo nenasitnega ameriškega trustovstva. Nič ne pomaga zakrivati dejstva. Res je prenehalo z izbruhom vojne izseljevanje v Ameriko ter se je po prevratu vrnilo v domovino lepo število Amerikancev, opazimo pa že sedaj, da se je »tok« že obrnil: mi smo dovoljeno število že preokračili — ameriška mizerija je za naše ljudi — raj. In vlada, prepričana o sijajnih razmerah, ki nas še čakajo, sklepa nove pogodbe z izseljeniški družbami.

Pa pravijo, da je jugoslovanska zemlja bogata neizčrpnih zakladov. Že mogoče, a danes ima pravico do užitka teh zakladov samo gornjih desettisoč — naših in tudi tujih.

Iz stranke.

Ljubljana - Spodnja Šiška, Članski sestanek obeh organizacij se bo vršil v ponedeljek, 26. t. m. ob 20. pri »Novem svetu«. Dnevni red nujno važen. Udeležba dolžnost. — Odbor.

Gospodarstvo.

= Žitni trg. (Zagreb, 24. junija.) Kilogram pšenice stane 3.80—3.82 Din, kg koruze 3.05 Din, kg ječmena 3.20—3.25 Din, kg ovs 3.20—3.25 Din, kg moke (št. 0) 5.88—6 Din.

= Denarni trg. (Zagreb, 24. junija.) Ameriški dolar 76.50 Din, 100 avstrijskih kron 0.43 Din, 100 nemških mark 23.50 Din, češkoslovaška krona 1.48 Din, italijanska lira 3.70 Din, francoski frank 6.60 Din.

Kdo ima prav? Med vlagatelji, ki vlagajo svoje prihranke v hranilni oddelk Konsumnega društva za Slovenijo, najdemo najrazličnejša mnenja. Tako piše nekdo, da je vesel, ker mu ne preostaja toliko, da bi si kaj prihranil, češ, hraniti se itak ne izplača. Druga oseba pa piše zopet, da je njeno največje veselje naložiti kaj v hranilnico, srečna je, da more zopet vložiti nekaj kronic. Kdo ima prav? Prvi pušča svojim potrebam prosto pot zadostitve. Potrebe rastejo kot gobe po dežju, dohodki pa ne. Pride nezadovoljstvo s samim seboj, zabavljanje na ves svet in jeza na samega sebe, ker ne more več zadostiti svojim potrebam. Temu naziranju pameten človek nikakor ne more pritruditi. Zakaj bistvo življenja ne obstoja v večanju potreb, temveč življenja. Draginja in pomanjkanje bomo premagali takoj, kakor hitro pritisnemo svoje potrebe na najmanjšo stopnjo. Geslo, ki ga mora vsakdo, kdor čuti z narodom, venomer ponavljati, je: Varčevanje — varčevanje!! Le oni ostane zmagovalci v življenju, ki je najprej premagal samega sebe in svoje potrebe. V premagovanju samega sebe leži sreča posameznika in nas vseh. Zato pa skrujimo svoje potrebe, kar največ mogoče, vse prihranke pa vlagajmo v hranilni oddelk Konsumnega društva za Slovenijo, ki obrestuje vloge po 4½ odsto do 5%. Hranilne vlo-

ge so dosegle že skoro 5 milijonov kron! Varčujmo!

Po svetu.

— Zakaj so še vedno na dnevnem redu krvave revolucije? Če je kdo v prošlosti odklonil red ali odlikovanje, ki ga je dala buržoazna vlada, so ga smatrali za demokrata in pogumneža. Socialisti ne verujejo v rede in odlikovanja. V sovjetski Rusiji so na krmilu komunisti. Odpravili so carske rede in odlikovanja ter polagoma uvajajo svoje. Niti odlikovanja in redi se ne morejo odpraviti čez noč, dasi bi se mnogo lažje kakor pa gospodarski sistem. Če bi ekstremisti več mislili pa manj demagogirali, bi bilo mnogo boljše za delavsko gibanje. Prave revolucije se dogajajo v glavah ljudi. Taka revolucija se vrši neprestano. Delovati po zakonih umske revolucije je najboljša revolucionarno delo. Kadar bo človeštvo dovolj napredovalo, bodo krvave revolucije nepotrebne. Danes jih imamo vsled nevednosti mase, ker ni še zrela za drugačne načine boja. V prošlosti so se gubile še pogostejše, ker je bilo ljudstvo še bolj nevedno. Toda ves napredek, kar ga je dosegel svet, je koncem konca plod umske revolucije. Krvavi upori v prošlosti so se vršili, ker je bil to edini način, potem katerega se je znalo ljudstvo upirati proti zatiranju in izkoriščanju. V nekaj stoletjih bodo krvavi upori izginili. Do takrat bo civilizacija, popolnejša od sedanjne, ki je še barbarska, prodrla tudi do Hotentotov in drugih podobnih rodov, ki jih smatra današnja družba za barbarske in divje, dasi je sama še tudi divja in barbarska. Ampak razlika je vendar.

— Vera je naravnost sijajen trik za gospode kapitaliste. Pri volitvah v N. S. Walesu, v Avstraliji, je bila delavska vlada poražena. Vzrok poraza je bilo versko vprašanje, ki so ga porinili v volilni boj protestantje. Zagnali so krik, da je delavska stranka preveč prijazna katoličanom, ki streme za polastitvijo vlade v N. S. Walesu. Protestantje so oddali večino svojih glasov protikandidatom delavske stranke in slednja je izšla iz volilnega boja kot manjšina. Posledica: kmalu nato so bile znižane plače in delovne ure podaljšane od 44 na 48 ur na teden. Privatne koristi zanašajo vprašanje vere v delavski boj v svojo korist. Katoliški in protestantovski kapitalisti imajo enak namen: izkoriščati delavstvo. Za vero delavca ne vprašata. Delavci vseh religij imajo enake interese. Vera ne napaja in ne nasičuje. Časi, ko je Kristus nasitil s par hlepci kruha in par ribami pet tisoč ljudi, so minili. Pravzaprav jih nikdar ni bilo. Če že govorimo o tej legendi, je zanimiva le v tem, da je moral celo sin božji nasiti ljudstvo s kruhom in ribami in ne s pobožno molitvijo. Pobijanje verskega fanatizma je za delavsko gibanje važna naloga, toda v nekaterih državah ga ne upoštevajo dovolj.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot (v imenu pokr. odb. SSJ).

Odgovorni urednik: Anton Podbevšek.

Tisk Učiteljska tiskarne v Ljubljani.

Telovadne potrebščine

za člano, članice in naraščaj, kakor tudi sukno za kroj

priporoča trdka

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mesni trg 10.

III. emisija delnic

Jadranske banke d. d. v Beogradu.

Podpisovanje delnic III. emisije se zaključi z dnem 30. junija 1922.

Izvršujoč sklep rednega občnega zbora delničarjev od dne 27. maja 1922, objavlja podpisani upravni svet
povišanje delniške glavnice od Din 30,000.000.— na Din 60,000.000.—

z izdajo novih

nom. Din 30,000.000.—, t. j. 300.000 kosov delnic po nom. Din 100.—

s pravico na dividendo za leto 1922.

Emisija novih delnic se bo provedla pod sledečimi pogoji:

1. Delničarji imajo pravico, da na vsako staro delnico optirajo po eno delnico III. emisije po tečaju Din 160.— plus 5% obresti od 1. januarja do 30. junija 1922 (Din 4.—) od kosa, plačljivo pri podpisu.

2. Z delnicami, ki jih stari delničarji ne bodo optirali, razpolaga upravni svet na ta način, da jih odstopi v prvi vrsti delničarjem, ki žele nadaljnih delnic preko prvenstvene pravice, a potem tudi ne delničarjem.

Cena neoptiranih delnic je določena na Din 190.— plus 5% obresti od 1. januarja do 30. junija 1922 (Din 4.75) za kos in se mora plačati ob priliki priglasa.

Kar bode podpisano in vplačano preko števila neoptiranih delnic, se bode repartiralo, a preostala položena vplačila se bodo vrnila.

3. Delničarji, ki hočejo izvršiti svojo pravico opcije, morajo predložiti svoje stare delnice v svrhu prežigosanja v času od 15. do 30. junija 1922 pri blagajnah:

a) Jadranske banke d. d. v Beogradu ali pri njenih podružnicah v Cavtatu, Celju, Dubrovniku, Ercegovem, Jelsi, Korčuli, Kotoru, Kranju, Ljubljani, Mariboru, Metkoviću, Sarajevu, Splitu, Šibeniku in Zagrebu;

V Beogradu, dne 14. junija 1922.

b) Jadranske banke d. d. v Trstu ali pri njenih podružnicah na Dunaju, v Opatiji in Zadru;
c) Banke in štedionice za Primorje d. d. na Sušaku ali pri njenih podružnicah na Rijeki in v Bakru;
d) Frank Sakser, State Bank, New-York;
e) Banko Jugoslavo de Chile, Valparaiso, Antofagasta, Punta-Arenas, Puerto Natales, Porvenir.
f) Banka Vojvodina d. d., Novi Sad;
g) Slavonska Agrarna Banka d. d., Osijek.

Isti zavodi sprejemajo tudi priglasa izven opcije.

4. Razlika med nominalno vrednostjo in emisijskim tečajem novih delnic pripade po odbitku stroškov emisije rednemu rezervnemu fondu banke.

5. Delničar, ki ne bo v predpisanem roku priglasil prava opcije in izvršil vplačila, izgubi opcijsko pravico.

6. V svrhu zavarovanja III. emisije je osnovan poseben sindikat.

Član sindikata more postati po določenih pogojih vsak delničar, ki ima ali zastopa najmanj 1000 delnic.

Kdor želi pristopiti sindikatu, naj se obrne na Upravo sindikata pri Centralnem uradu Jadranske banke v Ljubljani, kjer se lahko podučí o podrobnih pogojih za pristop.

UPRAVNI SVET

Jadranske banke d. d. v Beogradu.

ČISTA BILANCA

31. DECEMBRA LETA 1921.

AKTIVA

PASIVA

	Dinarji		Dinarji			Dinarji		Dinarji	
Blagajna:					Delniška glavnica			30,000.000	—
a) gotovina	22,792.073	62			Redni rezervni fond			15,000.000	—
b) žiro račun pri Narodni banki	6,100.695	58			Vloge:				
c) kuponi	9.133	77	28,901.902	97	a) na knjižice	63,430.998	41	255,717.006	01
Valute			1,838.478	07	b) na tekočih računih	192,286.007	60		
Menice			85,401.267	02	Upniki:				
Devize			1,201.912	26	a) reeskompt pri Narodni banki	2,000.000	—	196,805.937	01
Lastni vrednostni papirji			61,243.790	86	b) ostali upniki	194,805.937	01	19,203.889	85
Konzorcijalni posli			1,591.939	58	Garancije			4,245.705	34
Dolžniki:					Prehodne postavke			4,522.986	14
a) denarni zavodi	74,304.156	03			Čisti dobiček leta 1921.				
b) ostali dolžniki	245,649.896	71	319,954.052	74					
Dolžniki za garancije			19,203.889	85					
Nepremičnine			6,158.290	—					
Inventar			1	—					
			525,495.524	35				525,495.524	35

Predsednik upravnega sveta:

Franjo Duboković l. r.

Ravnatelj:

Č. Kamenarović l. r.
član upravnega sveta.

V Beogradu, dne 31. decembra 1921.

Primerjali s knjigami ter našli v redu:

Nadzorstveni svet:

Janko Jovan l. r. Dr. Otokar Rybář l. r. Gustav Pirc l. r.

Za knjigovodstvo:

Prokurist J. Skojić l. r.

Pooblaščenec A. Pečar l. r.